

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

De castitate

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

Iob. 20.

meritò voluptatem transferre potes, in quâ pereunt robusti Israël, & cùm satiati fuerint, arctantur, & omnis dolor irruit super eos. Ebrietas enim unius horæ hilaritatem insaniam nonne longi temporis tædio pensat?

Seneca.

Oratio.

HOMO. Itaque si delectari liber, delectari in te, Domine, cupio, & scio dabis mihi petitiones cordis mei: & si medico præcipiente ob valetudinem aliquibus abstinco, quanto magis propter te, Deus meus, qui tam severè eam voluptatem in parente nostro castigasti, & in nobis filiis ejus etiamnum post tot sæcula castigas? Teneat alii tympanum, & citharam, & gaudeant ad sonitum organi; ego verò delectabor in te, Domine, & replebis me lætitiâ cum vultu tuo. Vivant licet sæculi filij in deliciis: meliùs longè mihi adhærere Deo meo, & voluptas mihi maxima erit propter te carere voluptate, ut gustare possim & videre, quàm suavis sis, Domine Deus meus, & diligere te ex toto corde meo, quod totâ animâ meâ in æternum desidero, ô gaudium nostrum, ô pax & requies mea sola & unica, Amen.

Iob. 21.

Meditatio I. De Castitate.

COMPOSITIO LOCI. Erit spectare Christum Dominum, quem B. Virgo, & tot myriades virginum in celesti palatio sequuntur.

Præstantia
castitatis.

1. Cor. 7.

PUNCTVM I. Considera præstantiam hujus virtutis, quantam animo pariat tranquillitatem & felicitatem: adedò ut Philosophus Plato diceret hominum vitam fore instar deorum, si absque uxoribus homines esse possent. Secundò, contrarii vitii molestias: nam verè omnino experiuntur tribulationem carnis voluptatum amatores. Tertiò, collige dignitatem illius ex precio quod pro ea sapientissimi dederunt. Quot enim virgines & Sancti, pro hac ex Christi amore vitam prodegerunt? Aspice Agnetes, Catharinas, Barbaras, & totum virginum chorum. An hos, an mundum falli putas? Quòd si martirium iis defuit, domesticum quæsierunt, id est

id est mortificatione durâ, & asperâ vitâ servare puritatem studuerunt. Collige Quartò precium ejus ex difficultate, quâ totus ferè mundus superatur: unde etiam cum tanta foret ac supra naturam, consilii Deus opt. max non præcepti esse voluit. Considera Quintò, quòd sit signum prædestinationis, ideoque castos vasa honoris appellari. *Hæcine vera*, ut su. p. 7.

*Castitas est
signum electionis.
1. Thess. 4.*

PUNCTUM II. Considera privilegia castitatis. Primò homines Angelis similes facit, imò, quia hi sine corpore sunt & luctâ, casti superiores iis sunt, juxta S. Bernardi sententiam. Secundò, ab Angelis castus cingitur & custoditur, ut pueri illi in camino, & percipiunt quasi vêtum roris flantem, ac restinguentem ardorem libidinis. Tertio, Deo gratissimus est castus, ejusque deliciae, ut Basilus ait, sunt esse cum castis. hinc B. Virgo electa è millibus, B. Joannes præ cæteris dilectus. Quartò, anima casta desponsatur à Christo in fide & misericordiâ, & suavitate spiritali pro carnali perfunditur; ut centuplum verè in hæc vitâ accipiat, cum innumeris miseris liberetur, & plurimis bonis cumuletur, ideo eunuchis Dominus promittit nomen melius filiis & filiabus, & quòd fors illorum erit in templo Dei acceptissima.

*Privilegia
castitatis.*

*Basil lib. de
vera virginitate.*

Osca. 2.

Isaia 56.

Aspira, ut sup. pag. 8. *Hæcine firma fide*, ibid.

PUNCTUM III. Considera castitatem aptissimum facere hominem amoris Dei, ob libertatem quâ fruitur; alligatum verò uxori corporis sui potestatem non habere: qui enim sine uxore est, cogitat quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo; qui cum uxore est, divisus est. Secundò, quia anima casta Christum sponsum habet in celo, Verbum Dei in ipso sinu Patris; ipse enim virgo virginem elegit. Tertio, attende quòd similes Deo faciat: incorruptio enim facit proximum Deo, & speculû mundum. Credis hoc & adhuc te trahit vana voluptas, & à Deo retrahit? Quartò, quòd sacrificium sit, quòd, ut dicit Origenes, nihil Deo est gratius, nihilque ad illum nobis conciliandum aptius. Quintò, quòd ut D. Hier.

Effectus castitatis.

1. Cor. 7.

Castitas anima Christi sponsa.

Ambr. li. 2. de virgin.

martyr

*Lib. 1. de
virgin.*

Apost. 14.

*Magnâ curâ
servanda
castitas.*

*Bern. serm. 1.
in fest. SS.*

martyrio castitas comparetur, immò Martyres faciat. Sextò, quòd præmium virginibus summum tribuat in cælo, ut sequantur agnum quocumque ierit, & cantent ei canticum novum. Considera deinde, quantâ curâ ea gemma servanda sit ob innumera ferè pericula; quam fugienda propterea omnis occasio, & familiaritas cum dispari sexu. Attende verò humilitatis tibi custodiâ esse adhibendam, & vide quo pacto id facias. Præterea ob-
serva sedulò, & diligenter cole obedientiam, qui talem invenit anima inferiorem suam, ut Bernard. qualem se exhibuerit Superiori, & rebellionem carnis dicit arguere inobedientiam. Quartò, voti crebra renovatio etiam juverit plurimùm eos qui illud nuncupârunt.

O Beatissima, ut infr. pag. 400.

Meditatio II. de Castitate.

COMPOSITIO LOCI, Considera Beatissimam Virginem stipatam virginibus, in cælo coruscantem.

*Quomodo
peccetur con-
tra castita-
tem.*

*Signa casti-
tatis.*

*Greg. 11.
Mor. c. 8.*

*Folia lilii
castitatis.
Immunditia
fœditas.*

PVNCTVM I. Considera peccati contra hanc puritatem Angelicam; Primò, cogitatione impura; Secundò, verbo quocumque modo huc vergente; Tertio, quinque sensuum blanditiis. Signa autem castitatis sunt: Primum, oculos, linguam & aures, habere bene custodita. Secundum, magnâ parcitate iis uti, quæ sensibus delectabilia, & rejicere mollia. Tertium, puritas in ore. Quartum, puritas in amicitis, vitando mulierum familiaritatem, colloquia & munuscula. Quintum, fuga omnium quæ huic virtuti adversantur, ut iræ, superbiæ, cõfortiorum. Sextum, puritas in cogitationibus & motibus, in somno & vigiliâ. hæc folia sunt lilij castitatis.

PVNCTVM II. Considera vitii turpitudinem, vidento corporis nostri originem, quod est fœditatum & mille morborum seminarium fœditissimû, & vermium denique pabulum. Fige ibi oculos, & colliges vitii fœditatem, adeò magnam, ut natura ipsa semper latebras querere docuerit. Attendè contrâ, animæ dignitatem,

& cre-

& crede certò ejus delicias longè puriores: & detestare corporales ut illis fruaris, & ad cælestes animum transferas. Secundò, considera effectus hujus. Hi sunt cæcitas mentis, inconsideratio, inconstantia, præcipitatio, amor sui, odium Dei, affectus præsentis sæculi, & horror ac desperatio futuri. Denique præ cæteris omnibus hominem ad omnia indigna cogit hoc vitium, & est, ut B. Job, ignis usque ad perditionem devorans. Tertiò, vide in quot mala ruant homines hoc igne succensi, in quot famæ, virium animæ & corporis detrimenta. Bestiis illos omnino similes facit, etiam judicio Ethnicorum: estque inexplebilis prorsus libido, & inextricabilis. Considera Christum Dominum quasi coram te oculis & toto habitu corporis spirantem hanc virtutem, & deinde Sanctos ejus: vide ut oculos servârint, curiositatem oderint, occasiones omnes vitârint, tentationes vicerint, ut S. Bernardus, Benedictus, Thomas, Edmundus, Xaverius; & contrâ, quàm graves ruinæ fuerint eorum, qui minùs circumspecti fuerint, etiam si sancti, ut Davidis, Salomonis, Samsonis, & aliorum de quibus Augustinus, Cedros Libani, duces gregum sub hac peste luxuriæ cecidisse reperi; de quorum casu non magis suspicabar quàm de Ambrosii vel Hieronymi impudicâ turpitudine: & tu audes in ætatis flore, pleno ventre, corpore benè curato, in mediis periculis castum & purum te sperare?

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

PUNCTUM III. Considera, quomodo Deus in hoc mundo punierit istud vitium. Primò, diluvio universalis; Secundò, Sodomæ everfione; Tertiò, viginti quatuor millium Israëliitarum deletione, filiorum Heli perditione, Salomonis exitio, Davidis persecutione à filio institutâ, Samsonis ruinâ, &c. Considera deinde pœnas, quibus ob momētaneum quod delectat, æternùm crucientur impuri in inferno. Cogita, luxuriose, cogita, obsecro, frater, pœnas illas & flammæ, & his turpes cum

Greg. lib. 37.

Mov. c. 17.

Luxuria effectus.

Job. 31.

Ruina multorum in luxuriam. De verb. Domini.

Impudiciæ pœna.

Gen. 7. 6.

19.

Num. 22.

1. Reg. 4.

3. Reg. 11.

2. Reg. 15.

Judic. 16.

cum

etum gratiâ Dei exstingue; descende in stagnum ardens; & animum refrigera ardoribus sempiternis. Aspice, & dic obsecro, hæc credis? & tamen præ Christo eligis diabolum, præ vitâ mortem, pro momentaneo gaudio æternum luctum? Credis? credis? & non stupes? & non liquefcit anima tua amore ejus, qui pro te mortuus est, ut in æternis deliciis viveres in æternum?

E X E R C I T I V M.

O Beatissima Virgo, & omnium Regina, spes nostra post filiolum tuum unica, respice quæso benignissimo oculo tuo luctus nostras, & prælia filiorum Adam: tu vides quomodo mediis in fluctibus, & hostibus vivamus, imò nobiscum hostem portemus, & nutrire ac fovere cogamur carnem nostram, cum nemo carnem suam odio habeat. Et quis evadere poterit tyrannidem illius? Ecce Davidem sanctissimum virum, & secundum cor Dei, sapientissimum Salomonem, fortissimum Samsonem superavit. Quis igitur vincere poterit? O quot millia bellua ista voravit, & in infernum hac etiam hora præcipitavit! O quot in iudicii die secreta hominum patefient flagitia, quorum pietas videbatur esse conspicua! hæc enim est universitas iniquitatis, qua inflammat totam nativitatē nostræ, inflammata à gehennâ. O infelices nos! Anima mea, quam tam dirus premit hostis, & nullo umquam tempore deserit, descende in infernum, & si libet torreri æternum, ut momento corpori indulgeatur amarissima voluptas, perge, neque occasiones vitæ, ama periculum, & peri in eo.

Præter. 9.
 Applicatio
 ad Com-
 munionē.

Verum freno potiùs illud compesce, & erige te ad sponsum tuum, cujus deliciae sunt esse cum filiis hominum. Qui & hodie paratus est cœnare tecum, & præbere tibi cor suum. Et poterit fieri, o amator hominum, o Salvator mi, ut potiùs libeat mihi volutari in porcorum volutabro, quàm amplexibus tuis, & gaudiis frui Angelorum, quàm similem esse illorum? Recordare, o anima, Creatoris tui, & nobilitatis tuæ, & noli degeneri animo, ut corpori servias, crudeliter te jugulare, sed, fuge, fuge: in fugâ salus est, & victoria; in asperis dulcedo, in duris suavissimum solatiū. O Angeli Custos, qui me dignaris custodiâ tuâ, o celestis paranymphe

nympha anima mea, averte queso semper oculos meos, ne videant vanitatem, ne oculus meus depradetur animam meam; percutiat me timor Dei mei, & trahat me funiculus charitatis eius, & fac semper reverear oculos eius, & presentiam tuam, ne unquam irideant me inimici mei, O IESU dilectissime, amore tui millies mori malo, quam tibi fidem in Baptismo datam, & toties renovatam vel levi peccato violare.

O Redemptor mi, & dulcissime IESU castissime sponse animarum nostrarum, cuius frumentum electorum & vinum germi-
 nat virgines; tu nosti, quia nemo, nemo potest esse castus; nisi tu dederis. Concede igitur mihi gratiam per caritatem tuam, qua ab aeterno dilexisti me, ut occasiones diligentissime vitem & amore amoris tui libidinis ardorem extinguere possim. Monuisti enim nos, Qui amat periculum peribit in eo, ego vero amare illud nolo, & amari non cupio, nisi abs te, nec amare aliquid extra te, si fecero, tu mihi testis eris, & conscientia mea, neque erit quod excussem: quia scio, scio, ibi ceciderunt fortes Israel, & fugerunt absque robore ante faciem persequentis, cum ignominia sempiterna. Nonne mihi amor tuus omni melle dulcior, & morte fortior, & flammis omnibus potentior, quem aqua nulla possunt oxtinguere, nec flumina obruere? Ecce, amantissime IESU Deus meus, protestor coram te hodie, quia thorum anima mea immaculatam servare volo, neque templum tuum animam meam unquam profanare, sed te quotidie in eo suscipere. Vtinam non dimittas me, neque ego te, donec benedixeris mihi & emarcuerit nervus concupiscentia mea! Absit, absit ut corpus meum membrum tuum, faciam membrum meretricis, & peccem in illud & in te amantissimum Dominum meum. Tu enim pro me toto corpore vulneratus es, & ego corpori meo delicias queram? Tu mihi cor & animam tuam dedisti in mortem ex amore mei, & ego ob voluptatem aeternam doliturus te mihi crucifigam, & contristabo? In aeternum Domine, non declinabo a mandatis tuis, per te, Salva-
 tor mi, spes mea, fortitudo mea. Pone te ut signaculum super cor meum, ut nullum praeter te diligam: annulo tuo subarrha me, & sanguine tuo orna genas anima mea, quia tibi soli servo fidem, tibi me tota devotione committo. Amen.

Zachar. 9.

Eccli. 7.

1. Corint. 6.

Ambrosi.

Praxis castitatis conservanda.

*Optimum
remedium
fuga.
Eccli. 3.
Cyprian. de
sing. Cler.
Basil. in con-
stit. Monast.
cap. 4.*

P R I M A. Fuga occasionum: si enim uspiam, verum hęc est, qui amat periculum, peribit in eo. ideoque S. Cyprianus aiebat, gustandum cum mulieribus, non continuandam esse præsentiam. Basilius verò, Danda est opera, ut si fieri possit mulierum colloquia funditus fugiamus; si id non possit, in eo emittendum est, ut quàm rarissima illa, & quàm brevissima fiant. Neque existiment seculares, Religiosis hęc tantum convenire, norunt enim an ipi in periculis magis sint tuti, quàm ii quos assidua armat pietatis exercitatio. Certè de R. P. Francisco Borgia refert Ribadeneira, cum, cum in sæculo versaretur, & feminae essent vitandæ, id non nisi postquam cilicio se arctasset, facere solitum.

Secunda. Pravas suborientes cogitationes confestim expellere & avertere, numerando aut fenestræ rhombos, aut tabulati tigilla, aut syllabas versus alicujus, aut ejusmodi animo versando, casuive tristes aut admirandos.

T E R T I A. Castigare corpus, maxime jejuniis: his enim materia ignis illius subtrahitur. Castigo, aiebat Apostolus, corpus meum, & in servitutem redigo.

*Familiari-
tas vitanda.*

Q U A R T A. Nolle peculiariter a sexu dispari diligi, aut colimò nec alpicì; familiaritatemq; omnem reformidare, & visitatione etiam Confessarii, nisi necessitas aliud postulet, uti Sancti facere consueverunt. ideoq; non absque discrimine aliã inceditur viã; sermones longi seruntur & crebri, atq; adhærescit animus sensum sine sensu. Licet enim uno eodem uti confessario, Sanctorum sit consilium, affici tamen illi, absentem multum requirere, periculo non caret, & plurimum in viã spiritali nocet.

*Eccli. 33.
Otium vi-
randum.*

Ezech. 16.

Q U I N T A. Otium diligentissimè vitare. Multum enim mali-
tiam docuit otiositas. Hęc fuit iniquitas Sodomæ sororis tuæ, ait Propheta, superbia, saturitas panis, & abundantia, & otium ipsius, & filiarum ejus.

*D. Bonav.
lib. 2. de Pro-
fect. cap. 27.
Signa amo-
ris carnalis.*

S E X T A. Attende ad signa carnalis amoris, quæ S. Bonaventura collegit. Primum est, otiosas fabulas & inutiles confabulationes miscere, cum spiritualis dilectio aedificatoris collationibus pasci soleat. Secundum, insolentia gestuum & morum: spiritualis amor sedatus, cantus oculos servat, & membra omnia sub norma disciplinæ. Tertium, inquietudo cordis, nata ex absentia ejus quem diligit, cogitando quid agat, ubi sit: spiritualis dilectio hęc non curat. Quartum, impatientia condilecti; zelare, si alteri loquatur, ejus exquirat consilia. Quintum, ira & conturbatio ex levi causa. Sextum, crebra munuscula, & fasciolas, &

las, & zonas, & prægustatos cibos, & dulces ac suaves amoris litteras sanctus amor non habet. Septimum, inordinata dissimulatio vitiolorum, ut etiam mutua vitia diligant. Hæc ille.

*S. Hier ep. 2.
ad Nepotianum.*

Septima praxis & cautela optima; multorum probata experientia est, alium non temerè judicare de hoc vitio. familiare enim est, ut qui de eo alium judicat, juxta illud Apostoli, in eo seipsum condemnet: hoc enim non nisi ex superbâ manat, quæ sæpè non aliter sanatur quàm lapsu in luxuriam. Exempla hujus moniti vide in vitis Patrum.

*Temerariū
judicium se-
dulo cave.
Rom. 2.*

Octava est, diligentissima sensuum custodia: ab illorum incuria omne malum in animam illabitur. Huc pertinet turpes omnes & nudas imagines ex domo sua eliminare: si enim quod turpe est, juxta Apostolum, non debet nominari inter Christianos, quanto minus spectari ab iis? sed ubiq; ferè, eheu!

*Custodiatis
sensuum
habe.*

videas ejusmodi irritamenta proponi. Si esca, ait Paulus, scandalizat fratrem meum, non comedam carnes in æternum; si oculus, si pes scandalizet, jubet Dominus abscindere eum, & projicere abs se. Quis verò istis persuadeat, Veneris instrumentum, elegantem, sed nudam picturam ut projiciant: non vis artem perire, & sanguine Christi emptas animas perdere non formidas: dolens imagines corrumpi eximii artificis, & Dei imagines scædari; ac gehennæ addici non vereris? O IESU quàm frustra his dixisti, Quid prodest homini si universum mundum lucretur, & animæ suæ detrimentum patiat? Tunc, tunc, ô

*1. Cor. 8.
Matth. 5.
Marc. 9.*

dulcissima Domina, benignis intueri oculis cum filio potes domum illam, in quâ luxuriæ pabulum omnibus intransibus, & irritamenta nequitiae, perditionisquæ illecebra proponitur? Quorsum enim scæda imago Christiana atria deformat? num ut herus sit memor flagitij patranda; & spectator advena cupiendi? an ut artem spectet & salutem perdat? Dubio procul his

*Imagines
turpes quàm
noxia.
Matth. 16.*

istare dæmonem crediderim, intransium oculos huc convergentem, ut animas venetur incautas, & sub dulci melle ingerat venenum. Quid de pictoribus sentiam, hæc tacitè loquuntur: non sunt hæc idola opera vestra, sed ingeniosam pedicam animarum per vos carum hostis effecit. si hic genius vester magis faveat, ingenium profitemini vestrum. illi in quavis animâ sæpè turpia pingere non licet, sed à vobis in tabulâ perpetuâ & præstanti suæ cupit exstare monumenta nequitiae, & de animis victorias, quibus effecit ut membra Christi membra fierent meretricis. Si doceres & pingeres, quâ patria arte expugnari posset, quâ fiscus expilari, nonne proditoris esses

*Dæmon ad-
stat turpibus
ut venator
esca.*

trus, & sacrilegu si in templo talia proponeres? Quid igitur ne-

*Pictores quæ
peccent.*

*Demonis
vices obeunt.*

leis animam arcem esse, & Christi domicilium, & eâ maximè parte infirmam quâ carni conjungitur? nescis templum esse Dei, cui tu tales infers imagines? Si tentator desit, tu vices ejus obis, quâ potes, artifici manû & studio. Omittere etiâ nequeo, quin moneam lascivam omnem lectionem esse vitandam, & curiositatem moderandam. Quid quæris scire quod facere est nefas? vix Ethnici cultores Veneris hæc probabant, & laudabit Christianus? At venaris linguarum peritiam: & scilicet mores perdis atque animam. Discere vis bene loqui, & malè vivere? imò malè loqui, & malè vivere? Ex abundantia enim cordis os loquitur, & quorsum ista leguntur, nisi ut narrentur, & disertus esse videatur in amore, & sapè etiam versatus in officinâ nequitia, ut fallatur tempus preciosissimum, & pereant animæ, ut sit in medio earum puritatis hostis, quando illius amator, filius Virginis, per inepta & obscena verba faceffere justus est?

Dignatus es, ut sup. pag. 10.

*Lectio lasciva pestilens
& sermo.*

JACVLATORIÆ.

Psal. 118.

Confige timore tuo carnes meas, à judi iis enim tu s timui.

Psal. 37.

Non est sanitas in carne meâ, à facie ire tua: non est pax ossibus meis, à facie peccatorum meorum.

Ibidem.

Domine, augete omne desiderium meum, & gemitus meus à te non est absconditus.

CAPVT XXV.

Meditatio de Modestia.

*Modestia
bona.*

MODESTIA corporis ad animi tranquillitatem & ordinationem mirè omnium sapientum judicio conducit: de eâ igitur, qui proficere desideras, seriò cogita, eamque omni cum diligentia complectere ac sapè de eâ meditare.

COMPOSITIO LOCI erit, coram Domino te aspice, ac si recens creatus esses, & corpus cum membris accepisses, ut iis ad gloriam Domini utereris, & arma essent justitiæ, non iniquitatis, ut Apostolus loquitur.

Roman. 6.

*Quid sit
modestia, &
quomodo
contra eam
peccetur.*

PUNCTVM I. Considera modestiam virtutem esse, quæ decorum in motibus & gestibus, potissimum nutibus oculorum servat, habitâ ratione personæ, loci & temporis. Peccatur contra hanc rufficitate, mollitie, petulantia & affectatione, attende percurrendo actiones tuas,